

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **I. V.**
státní příslušnost Ukrajina
t.č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 729 51 Vyšní Lhoty 234
zastoupeného advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 29. 8. 2019 č.j. OAM-539/ZA-ZA11-K03-ZZC-2018,
o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR se **zrušuje** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 6 800 Kč k rukám advokáta Mgr. Ladislava Bártý do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění :

1. Rozhodnutím ze dne 29. 8. 2019 č.j. OAM-539/ZA-ZA11-K03-ZZC-2018 byl žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců ve smyslu ust. § 46a odst. 1 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o azylu*“) a podle odst. 5 téhož ustanovení byla stanovena doba trvání tohoto zajištění do 14. 10. 2019. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce závažným způsobem narušil veřejný pořádek na území České republiky a že s ohledem na povahu jeho jednání nelze vyloučit, že v tomto jednání bude pokračovat. Žalobce opakovaně porušil ubytovací řád Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí, přestože byl poučen o svých povinnostech a nevhodnosti svého chování a nadužívání alkoholických nápojů při pobytu v tomto středisku. Nejméně v jednom případě na tuto kritiku reagoval agresivně a v jednom případě se odmítl podrobit zkoušce na alkohol v dechu; ve dvou případech musela zasahovat jak Policie ČR, tak i Městská policie Kostelec nad Orlicí. Žalobce nebyl opakovaně schopen z důvodu svého chování a stavu vysoké podnapilosti řádně pobývat v pobytovém středisku bez ohrožení zdraví jeho osoby a ostatních obyvatel a pracovníků střediska, v důsledku čehož musel být hlídkou Policie ČR dopraven do protialkoholní záchytné stanice. Žalovaný dále poukázal na opakované pokusy žalobce o vnášení alkoholu do prostoru pobytového střediska a také neoprávněná vniknutí do tohoto střediska. V jeho případě nelze přitom uložit zvláštní opatření ve smyslu § 47 zákona o azylu, neboť k nežádoucímu chování došlo právě v jednom z azylových středisek a jeho bezprostředním okolí.
2. Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, v níž především poukázal na to, že použití ust. § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu spočívá na interpretaci pojmu nebezpečí pro veřejný pořádek a že při interpretaci tohoto pojmu byl žalovaný povinen vycházet z judikatury Nejvyššího správního soudu. K této judikatuře žalovaný vůbec nepřihlédl a protiprávní jednání žalobce nehodnotil z hlediska, zda šlo o skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze zájmů společnosti. Jednání žalobce, které mělo naplnění ust. § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu představovat, může být považováno za nespolečenské, nepřijatelné a morálně neakceptovatelné, ovšem ve svém souhrnu se jedná o řadu alkoholových excesů, které vedly k umístění žalobce na protialkoholní záchytnou stanici a ani náznakem se nemůže jednat o jednání, které by odůvodňovalo aplikaci uvedeného zákonného ustanovení, tedy k vyslovení závěru o vážném ohrožení veřejného pořádku. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2019 č.j. OAM-539/ZA-ZA11-K03-ZZC-2018 a z obsahu fotokopie správního spisu žalovaného a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí

podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

5. Z fotokopie správního spisu žalovaného (poznámka soudu: do značně míry neuspořádaného) krajský soud zjistil, že obsahuje jednotlivá oznámení ve věci závadného chování žalobce v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí adresovaná žalovanému a doložena jednotlivými úředními záznamy. Z oznámení ze dne 19. 6. 2019 vyplývá, že žalobce si dne 11. 12. 2018 v 16.10 hod přišel zapůjčit klíč od internetu, špatně přitom artikuloval a na první pohled jevil pohled silné opilosti. Dne 17. 6. 2019 ve 22.45 hod. bylo při pravidelné kontrole objektu B 02 zjištěno pracovníci stálé služby, že se žalobce ve druhém podlaží nachází v silně podnapilém stavu. Nebyl mu povolen vstup na pokoj a bylo mu doporučeno setrvat v návštěvní místnosti do vystřízlivění. Během cesty na vrátnici začal být vzpurný a začaly se projevovat známky slovní agrese. Byla přivolána hlídka Policie ČR, která jej převezla na protialkoholní záchytnou stanici v Hradci Králové. Z dalšího oznámení ze dne 18. 7. 2019 vyplývá, že se dne 20. 6. 2019 žalobce dostavil z běžné vycházky v silně podnapilém stavu a orientační dechovou zkouškou na přítomnost alkoholu v dechu mu bylo naměřeno 3,95 promile alkoholu v dechu. Dne 21. 6. 2019 v 8.55 hod se žalobce dostavil v silně podnapilém stavu a orientační dechovou zkouškou mu bylo naměřeno 3,98 promile alkoholu v dechu. Dne 4. 7. 2019 ve 22.45 hod byla k žalobci přivolána RZP z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Rychlou zdravotní pomoc přivolal další klient pobytového střediska, který se s žalobcem v uvedenou dobu nacházel na běžné vycházce. Žalobce byl převezen k lékařskému ošetření do Nemocnice v Rychnově nad Kněžnou, kde začal být agresivní a personálem byla přivolána hlídka Městské policie, která jej následně odvezla na protialkoholní záchytnou stanici v Hradci Králové. Dne 15. 7. 2019 se žalobce dostavil z běžné vycházky do pobytového střediska v silně podnapilém stavu, orientační dechovou zkoušku na alkohol odmítl. Z dalšího přípisu Správy uprchlických zařízení v Kostelci nad Orlicí ze dne 19. 8. 2019 bylo zjištěno, že žalobce dne 23. 7. 2019 v 11.05 hod. se navrátil z běžné vycházky v silně podnapilém stavu, kdy mu bylo naměřeno dechovou zkouškou 3,90 promile alkoholu v dechu. Pro jeho nátlakové jednání vůči pracovníkům pobytového střediska byla přivolána hlídka Policie ČR. Dne 26. 7. 2019 se žalobce dostavil do pobytového střediska opět v podnapilém stavu a odmítl se podrobit dechové zkoušce na alkohol v dechu. Jelikož mu nebylo umožněno jít na pokoj, přelezl oplocení a dostal se tak do areálu pobytového střediska. Dne 27. 7. 2019 se dostavil ve 21.20 hod v podnapilém stavu a bylo mu naměřeno 3,90 promile v dechu. Fotokopie předloženého správního spisu žalovaného obsahuje další záznamy o porušení ubytovacího řádu Pobytového střediska Ministerstva vnitra v Kostelci nad Orlicí žalobcem spočívající ve vnášení alkoholických nápojů do objektu pobytového střediska a v jeho návratech do tohoto střediska v podnapilém stavu.
6. Žalobou napadeným rozhodnutím byl tedy žalobce zajištěn podle ust. § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu, dle něhož ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže je důvodné se domnívat, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek. Krajský soud považuje za potřebné odkázat na ustálenou judikaturu zdůrazňující, že zajištění jak

podle zákona o pobytu cizinců, tak i podle zákona o azylu představuje krajní prostředek, jehož následkem je omezení či zbavení osobní svobody cizince a jde tedy o citelný zásah do základního práva jednotlivce na nedotknutelnost jeho osoby a na osobní svobodu, který je přípustný jen za podmínek stanovených zákonem a souladných s ústavním pořádkem (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011 č.j. 7 As 79/2010 – 150, č. 2524/2012 Sb. NSS, rozsudek ze dne 22. 7. 2010 č.j. 9 As 5/2010 – 74, č. 2129/2010 Sb. NSS nebo nález Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2009 sp. zn. PL ÚS 10/08, č. 229/2009 Sb.). V projednávané věci bylo zásadní spornou otázkou, zda výše uvedená jednání žalobce spočívající v příchodech do pobytového střediska v podnapilém stavu, nepodrobení se dechové zkoušce na alkohol v dechu, vnášení alkoholických nápojů do prostor střediska a slovní agresivní reakce vůči zaměstnancům pobytového střediska představovala jednání natolik závažná, aby mohla být podřaditelná pod pojem „vážené ohrožení veřejného pořádku“ uvedeného ve shora citovaném ust. § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu. Jediným a zásadním žalobním bodem bylo v podstatě to, že žalovaný nevycházel z platné judikatury Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudcích tohoto soudu č.j. 5 Azs 13/2013 – 30, č.j. 5 Azs 37/2016 – 55 a č.j. 5 Azs 2/2016 – 30, když se tato rozhodnutí týkala řešení otázky, zda nelegální pobyt a nepodrobení se rozhodnutí o správním vyhoštění mohou představovat ono „ohrožení některého ze základních zájmů společnosti“, tedy zcela jiného protiprávního jednání cizince než o jaké se jednalo v případě žalobce. Ve zmíněném rozsudku č.j. 5 Azs 13/2013 – 30 i v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 3 As 4/2010 – 151 publikovaném pod č. 2420/2011 Sb. NSS je obsažen výklad pojmu „závažné narušení veřejného pořádku“ se závěrem, že za nebezpečí pro veřejný pořádek ve smyslu § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu je třeba považovat pouze hrozbu takového jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti, přičemž je nutno zohlednit individuální okolnosti života cizince a přihlídnout k jeho celkové životní situaci. V daném případě není sporu o tom, že žalobce svým jednáním a chováním opakovaně porušoval ubytovací řád Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí, že nadměrně požíval alkoholické nápoje, přestože byl o svých povinnostech a nevhodnosti svého chování poučován a že mu nedodržování ubytovacího řádu bylo opakovaně vytýkáno sociální službou. Krajský soud však nemůže souhlasit se závěrem a hodnocením žalovaného v tom, že žalobce „již nyní závažným způsobem narušil veřejný pořádek na území ČR a s ohledem na povahu jeho jednání nelze přitom rozhodně vyloučit, že v tomto svém jednání bude pokračovat“. Vytýkaná jednání žalobce dle názoru krajského soudu nelze kvalifikovat jako nebezpečí pro veřejný pořádek České republiky a spatřovat v nich naplnění důvodů pro zajištění ve smyslu § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu. Nelze pominout, že i když chování a jednání žalobce, které mu napadeným rozhodnutím bylo vytýkáno, bylo nevhodné a v rozporu s ubytovacím řádem žalovaného, v jeho důsledku nedošlo k fyzickému napadení dalších osob, ke škodě na zdraví či majetku, ke spáchání trestné činnosti, tedy ke skutečnostem představujícím ono skutečné a aktuální závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti, v důsledku čehož by došlo k nebezpečí pro veřejný pořádek České republiky.

7. Ze shora uvedených důvodů krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost zrušil v souladu v ust. § 78 odst. 1 s.r.s. a věc mu podle odst. 4 téhož

ustanovení vrátil k dalšímu řízení. V této věci přitom krajský soud rozhodl tímto rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

8. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal soud žalovaného k náhradě nákladů řízení žalobci spočívající v jeho zastoupení advokátem v rozsahu dvou úkonů právní služby po 3 100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm.. d) a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 23. října 2019

JUDr. Petr Indráček

samosoudce